

den gemensamma ståndpunkten⁽¹⁾ påpekade rådet att denna finansieringsram "gör det möjligt att förena en önskan om att programmets mål skall kunna uppnås och att det görs en rättvis fördelning av de disponibla resurserna under en period som kännetecknas av betydande ekonomiska restriktioner."

⁽¹⁾ EGT C 210, 22.7.1999, s. 1.

(2000/C 280 E/046)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2458/99

från Raffaele Costa (PPE-DE) till kommissionen

(16 december 1999)

Ämne: Den europeiska skrivmaterialsindustrin

Den europeiska skrivmaterialsindustrin (reservoarpennor, blyertspennor och bläckpennor m.m.) och kontorsmaterialsindustrin i allmänhet skadas av att en stor mängd exakta kopior av italienska och europeiska modeller lanseras på marknaden till priser som ligger ungefär 50-60 procent under det verkliga värdet.

Det är företag från länder utanför gemenskapen, till exempel Kina, Indien, Taiwan och Indonesien som utövar denna illojala konkurrens. De använder sig av ett stort antal importörer som är utspridda över hela Europa och som numera kan visa upp sina produkter på de nationella och internationella mässor som hålls inom denna sektor.

Denna olagliga verksamhet har kunnat breda ut sig på grund av följande samverkande faktorer: få utförda kontroller av de offentliga myndigheterna, den långa handläggningstiden (flera år, särskilt i Italien) i civilrättsliga mål avseende skydd av varumärken eller patent, avsaknaden av ekonomisk betalningsförmåga hos dessa importörer (det handlar ofta om företag med kontor som endast innehåller lite inredning, fax och telefon och som inom loppet av några timmar kan tömmas och förflyttas till andra ställen under andra namn).

Dessutom bryter dessa producenter systematiskt mot alla de strikta säkerhetsnormer som de europeiska konkurrenterna måste följa, och utsätter därmed alla medborgares hälsa för risker, i synnerhet barnens hälsa eftersom de ofta är de slutgiltiga konsumenterna av dessa produkter.

Om denna olagliga situation med illojal konkurrens fortsätter, kommer de europeiska industrierna – och särskilt de italienska – inom denna sektor att tvingas lägga ned sin verksamhet, vilket kommer att ge mycket allvarliga skador på sysselsättningen och på marknaden som helt kommer att invaderas av farliga produkter av låg kvalitet. Detta kommer helt och hållet att ske på konsumenternas bekostnad.

Kan kommissionen framför allt tala om vilka lämpliga och effektiva åtgärder man avser att vidta för att snabbt avskaffa detta fenomen och återgå till legala förhållanden?

Kan kommissionen dessutom vidta åtgärder för att begränsa importen av produkter inom denna sektor från länder där den ekonomiska situationen är särskilt fördelaktig på grund av lokala förhållanden (mycket låga kostnader för arbetskraft jämfört med den europeiska nivån, obetydliga, eller till och med obefintliga, säkerhetsnormer på arbetsplatser samt avsaknad av skyddsnormer när det gäller produkternas kvalitet och säkerhet) som gör att de inte kan förväntas konkurrera på ett korrekt och lojalt sätt med de europeiska företagen?

Svar från Pascal Lamy på kommissionens vägnar

(28 januari 2000)

Parlamentsledamoten tar upp en rad viktiga frågor angående vilka åtgärder som gemenskapen vidtagit när det gäller att ta itu med de problem som uppstår i och med att företag i ett flertal tredje länder tillverkar och marknadsför varumärkesförfalskade varor. Det är ett faktum att marknadsföring av varumärkesförfalskade och pirattillverkade varor vållar varumärkesinnehavare, laglydiga tillverkare och handlare skada samt vilseleder konsumenterna. Som ledamoten mycket riktigt påpekar kan varumärkesförfalskade varor även medföra risker för folkhälsan.

För att förhindra att varumärkesförfalskade varor förs in och säljs i gemenskapen har gemenskapen antagit bestämmelser som syftar till att effektivt skydda immateriella rättigheter inom gemenskapen. Särskilt viktig är rådets förordning 3295/94 ändrad genom förordning (EG) nr 241/1999 av den 25 januari 1999 om åtgärder för att förhindra övergång till fri omsättning, export, återexport eller hänförande till ett suspensivt arrangemang av varumärkesförfalskade och pirattillverkade varor⁽¹⁾, vilken gör det möjligt för gemenskapens tullmyndigheter att tills vidare avbryta varornas övergång till fri omsättning om man misstänker att de är varumärkesförfalskade eller pirattillverkade, så att rättighetsinnehavaren i nationell domstol kan väcka talan om intrång. Kommissionen arbetar för närvarande tillsammans med medlemsstaterna inom ramen för programmet "Tull 2002" för att förbättra dels informationsutbytet mellan tullen och de ekonomiska aktörerna, dels tullens service gentemot rättighetsinnehavarna genom att större vikt läggs vid fortbildning för tulltjänstemän som arbetar med immateriella rättigheter.

Kommissionen antog också i oktober 1998 en grönbok om att bekämpa varumärkesförfalskning och pirattillverkning på den inre marknaden⁽²⁾, vilket är första steget i en omfattande samrådsprocess för att skärpa kampen mot varumärkesförfalskning i gemenskapen.

Som ledamoten mycket riktigt påpekar måste ett viktigt inslag i en övergripande strategi för att bekämpa varumärkesförfalskning vara att angripa problemet där det har sitt ursprung, dvs. i landet där sådana varor tillverkas. Ett viktigt steg mot ett förbättrat skydd av immateriella rättigheter över hela världen kommer att ha tagits den 1 januari 2000, då utvecklingsländerna (förutom de minst utvecklade länderna) helt och hållet måste ha genomfört WTO:s bestämmelser om skydd av immateriella rättigheter (det välkända TRIPS-avtalet om handelsrelaterade aspekter av immateriella rättigheter). Vid genomförandet av WTO:s bestämmelser om immateriella rättigheter är länderna i fråga skyldiga att införa straffrättsliga förfaranden och påföljder i varje fall av överlagd varumärkesförfalskning i kommersiell skala.

Vad gäller parlamentsledamotens uttalande om de ekonomiska villkoren i utvecklingsländerna vill kommissionen gärna göra ledamoten uppmärksam på att de låga arbetskraftskostnaderna är en viktig beståndsdel av ländernas komparativa fördelar och en förutsättning för att de skall kunna integreras ytterligare i världsekonomin och driva sin ekonomiska utveckling vidare. Kommissionen är av den uppfattningen att allt eftersom levnadsvillkoren i dessa länder förbättras ökar även ländernas intresse av att förbättra arbetsvillkoren, inklusive säkerhet, hälsa och andra aspekter.

⁽¹⁾ EGT L 27, 2.2.1999.

⁽²⁾ KOM(1998) 569 slutlig.

(2000/C 280 E/047)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2463/99

från Inger Schörling (Verts/ALE) till rådet

(16 december 1999)

Ämne: EU-direktiv mot Sveriges restriktiva narkotikapolitik

I Sverige har man regler som starkt begränsar införseln av narkotikaklassade ämnen — även där dessa är utskrivna av läkare i något medicinskt syfte. Till exempel får enligt Läke-medelsverkets förordning 1997:11 en person bara föra in amfetamin för fem dagars personlig konsumtion i landet.

Nu har en svensk läkare anmält Sveriges agerande och regler till EU-kommissionen. Han hävdar att landets regler bryter mot EU:s regler om fritt flöde av varor och tjänster mellan olika länder. Läkaren vill att EU-kommissionen agerar mot Sverige och förklarar våra regler olagliga — att det strider mot EG-rätten.

Om kommissionen skulle finna att Sveriges lagstiftning står i strid med EG-rätten, skulle då en svensk medborgare kunna få narkotika utskrivna av en läkare i ett EU-land med en "drogliberal" politik för att sedan kunna föra in den i Sverige — utan att tullen skulle kunna ingripa?